№ 242. Wtorek 21. Października 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z poczta: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye sa wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Ofiary na pogorzelców.)

Na wsparcie dotkniętych pożarem mieszkańców miasteczka Rawy wpłynęło dalej w drodze składki w powiecie *Kamioneckim* 14 zł. 36 c. w. a.; w powiecie *Ulanowskim* 30 zł. 49 c. w. a.; w powiecie *Horodeneckim* 60 zł. 50 c. w. a. i pieniadze te zostały już odesłane przełożonemu powiatu *Rawskiego*; na wsparcie zaś dotkniętych pożarem mieszkańców miasteczka *Tarnobrzega* wpłynęło w powiecie *Drohobyckim* 5 zł. 5 c. w. a., które odesłane zostały przełożonemu władzy obwodowej w Rzeszowie.

Gmina *Trościaniec* obwodu stryjskiego, dla założenia u siebie szkoły parafialnej zobowiązała się:

1. Powiększyć istniejący już budynek szkolny przez przybudowanie mieszkania dla nauczyciela, zaopatrzyć go w porządki szkolne, i utrzymywać je zawsze równie jak szkołę w dobrym stanie.

2. Ściać, przystawić i porąbać corocznie 6 n. a. sagów drzewa z lasów kameralnych w Dolinie, póki nie nastąpi ostateczne prawne uregulowanie kwestyi opału szkolnego, aby tenze z lasów gminnych mógł być pobierany, i po kolei przez członków gminy załatwiać posługe przy szkole.

3. Każdoczesnemu nauczycielowi, który oraz za osobnem wynagrodzeniem ma pełnić służbę diaka, oddać w używanie część parceli gruntowej nr. 297 ex 1848 pr. 264 □ sążni przez Andrzeja Hoszowskiego na ogród dla szkoły zakupioną, i płacić mu 84 zł. w. a. rocznie w kwartalnych ratach z góry.

Co z wyrazem należnego uznania c. k. namiestnictwo galicyjskie podaje do wiadomości powszechnej.

Część nieurzędowa.

I.

Lwów, 21. października. Handel i przemysł na tak różne koleje losu są wystawione, iż często bardzo zdarzają się wypadki, w których kupiec lub przemysłowiec, z biegiem okoliczności od woli jego nie zawisłych, pozbawiony jest możności zaspokojenia swych wierzycieli. Następuje wtenczas upadłość handlowa, i majątek dłużnika na zaspokojenie wierzycieli nie wystarczający, przechodzi pod zarząd sądów, które na drodze konkursu takowy realizują i stosunkowo między wierzycieli rozdzielają. Wszakże leniwe i rozwlekłe postępowanie konkursowe, z jednej strony nieumiejętnym zarządem zmniejsza wartość aktywów dłużnika, z drugiej zaś strony sprowadza tak znaczne wydatki i koszta sądowe, iż wierzyciele zwykle po kilku lub kilkunastoletniej pertraktacyi konkursowej nie wiele z niej dostają, a zawsze daleko mniej, jak na drodze zasądowej ugody z dłużnikiem dostać mogli. Dla tego też w przeważnej części podobnych przypadków strony interesowane przekładały zwykle ugodę nad konkurs, do którego rzadko kiedy przychodziło. Jeżeli gdzie to tu sprawdzało się przysłowie, iż lepsza chuda zgoda jak tłusty proces. W takich zaś ugodach zasadowych zdarzało się czasami, iż dłużnik o ugodę traktujący, natrafił na nieprzełamany upór jednego lub kilku z swych wierzycieli, którzy bądź z osobistej niechęci, bądź w widokach uzyskanie integralnej satysfakcyi, do ugody przez innych akceptowanej przystąpić nie chcieli, oporem więc swoim zmuszali dłużnika do oddania majątku swego pod konkurs, z wyrażną szkodą dla ogółu wierzycieli. Wszakże przypadki takowego uporu były rzadkie, a liczba upierających się była zwykle nie wielka, każdy bowiem o tem dobrze wiedział, iż pchając dłużnika na drogę konkursu, sam nie dobrze na tem wyjdzie. Zdaje się wszelako, iż wzgląd na upornych tych wierzycieli i chęć ochronienia masy upadłej od szkód tymże uporem zrządzonych, stały się w roku 1859 powodem do promulgacyi prawa o postępowaniu ugodnem w upadłościach handlowych. Prawo to wywołało znów długi szereg skarg i zażaleń, jako podające dłużnikowi sposobność pozbycia się swych wierzycieli tanim kosztem, z ujmą prawa ich własności. Po trzechletniej praktyce dają się słyszeć liczne głosy ze żądaniem jego zniesienia, jako kredyt handlowy podkupującego, podstęp i zmowę na szkodę wierzycieli ułatwiającego. Jakoż przyznać wypada, iż paragrafy 22. zniewalający mniejszość wierzytelności (jedną trzecią część) do przystąpienia do ugody przez większość (dwie trzecie części) zaakceptowanej, i 27. uwalniający w takim razie dłużnika od wszelkiej dalszej odpowiedzialności względem swych wierzycieli, paragrafy te trudno pogodzić z prostem pojęciem sprawiedliwości. Faworyzują ony widocznie dłużnika na koszt wierzycieli; podany środek zaradczy gorszym tu jest jak złe, któremu zaradzić miał. Bo w ugodach zasadowych liczba upornych wierzycieli ugodzie przeszkadzająca, bywała zwykle bardzo ograniczoną, prawo zaś o postępowaniu ugodnem jedną trzecią część wierzytelności poddaje pod przymus większości. Dłużnik w chęci i widoku zawarcia korzystnej dla siebie ugody, na drodze zmowy z jednym lub kilkoma swych wierzycieli większość te pawem wymagana sztucznie dla siebie pozyskać, a nawet i zmyślonych wierzycieli podstawić w niej może, krzywdząc wyrażnie ludzi, którzy mu w dobrej wierze zaufali. Paragraf 16. wkłada wprawdzie obowiązek na notaryusza, funkcyę komisarza sądowego pełniącego i na wydział ogół wierzycieli reprezentujący, ażeby o dostrzeżonem niesumiennem postępowaniu dłużnika sąd właściwy zawiadomili, a paragraf 26. stanowi, iż po ukończeniu postępowania ugodnego, prowadzenie się dłużniką przed upadłością sądownie będzie dochodzone, i tenże karże prawem orzeczonej ulegnie, jeżeli własną wina niewypłacalność swą sprowadził. Lecz przepisy te w pierwszym przypadku do żadnego zwykle rezultatu doprowadzić nie mogą, bo dowody na zmowę i podstawienie wierzycieli zwykle są bardzo trudne, samo zaś o nich podejrzenie, sam pozór nie wystarczają do przerwania postępowania ugodnego w toku już będącego; w drugim zaś przypadku wierzyciele z odpowiedzialności, do jakiejby dłużnik na drodze karnej pociągany być mógł, żadnej nie odnoszą korzyści. Tak więc główne oznaczenia prawa o postępowaniu ugodnem chybiają zamierzonego celu, a poddając pod przymus ugodę, która z natury swej dobrowolną być powinna, naruszają proste pojęcie sprawiedliwości bez jawnej i widocznej potrzeby i korzyści.

Monarchia Austryacka.

Z Kolomyi donoszą: Dla uczczenia imienin Jego c. k. Apostolskiej Mości naszego najmiłościwszego Pana i Cesarza, dziedzic dóbr Kamionki Wielkiej Jan Warteresiewicz ofiarował na wsparcie izraelitów, którzy teraz tamże pogorzeli a nie byli asekurowani, obligacyę indemnizacyjną na 100 zł., dziedzic dóbr i burmistrz Rudolf Kurzweil obligacyę indemnizacyjna na 50 zł. a dziedzic dóbr Korszowa Zenon Krzeczunowicz, i właścicielka dóbr pani Piwko ofiarowali drzewo na budulec, które to dary od miasta i pogorzelców z wdzięcznością przyjęto.

Wiedeń, 19. października. *(Nowiny dworu. — Wiadomości pobieżne.)*

Arcyksiąże Franciszek Karol i Arcyksiężna Zofia udają się dziś na obrzad zaślubin do Wenecyi; dostojna narzeczona Arcyksięcia Karola Ludwika opuściła Civitavechię na pokładzie parowca „Greif" i dziś ma przybyć do Wenecyi. — Przedwczoraj pod prezydeccyą Arcyksięcia Rainera odbyła się kilkagodzinna rada ministrów. Poseł angielski w Konstantynopolu, sir H. Bulwer był przedwczoraj przyjmowany przez Najjaśniejszego Pana. Namiestnik Galicyi fml. hr. Mensdorff Pouilly przybył tu z Pragi i za kilka dni udaje się na swoje stanowisko. C. k. poseł przy dworze paryskim książę Metternich przybędzie tu na przyszły tydzień z Czech, i po krótkim pobycie odjedzie do Paryża.

Wczoraj przed południem w domu inwalidów obchodzono rocznicę zwycięztwa pod Lipskiem. Przed domem inwalidów ustawiono batalion pułku piechoty Wielk. ks. Michała, i dywizyę kirasyerów. Na nabożeństwie znajdowali się Arcyksiążęta Albrecht, Wilhelm i Rainer, wolni od służby jenerałowie, oficerowie sztabowi i wyżsi. Podczas mszy piechota dawała salwy, po nabożeństwie rozdawano między weteranów pieniądze z funduszów na to przeznaczonych.

(Posiedzenie izby deputowanych z 18. października.)

Prezydujący Dr. Hein zagaił posiedzenie o godzinie 10tej, minucie 40.

Na ławie ministrów: Schmerling, Lasser, Plener, Mecsery, Wickenburg.

Izba udziela urlop deputowanemu Stark na 6 tygodni, i dep. Dr Prażak do 15. listopada. Prezydujący oświadcza, że Dr. Giskra i Dreher nie mogą znajdować się na dzisiejszem posiedzeniu; Dr. Klaudi i Dr. Gschier donieśli, że są chorzy. Wreszcie daje głos Jego Excelencyi ministrowi Lasserowi.

Jego Excelencya minister Lasser wręcza prezydentowi izby projekt nowej ustawy o postępowaniu ugodnem. Ze strony ludności nadeszło do rządu wiele komunikacyi względem tego przedmiotu, nawet wiele życzliwych rad od mężów zawodu. Z tego jako też z rozpraw dziennikarskich i wspomnionych komunikacyi wypływa potwierdzenie zdania, że z taką ustawą uporać się nie było wcale łatwo.

Mowca rozbiera trzy zmiany, zniesienie, zatrzymanie i poprawienie ustawy; ostatni krok zdawał się rządowi najstosowniejszym w chwili obecnej; chociaż i teraz krok ten, jak już kilkakrotnie mówiono, może być tylko czasowym, aby natychmiast zapobiedz smutnym skutkom teraźniejszego postępowania ugodnego. Propozycya rządowa nie jest obliczona na czas dłuższy, a ma być tylko przechodową, przeto wszelkim wymaganiom odpowiedzieć nie może.

Następnie dotyka pojedyńczych ustępów wniosku, który zabezpiecza także wierzycieli nie przystępujących do ugody, ustanawia pewien procent jako warunek postępowania ugodnego, i przeprowadzenie tegoż poddaje jeszcze innym utrudniającym warunkom.

Skene proponuje przesłać wniosek rządowy wydziałowi do ustawy względem postępowania ugodnego, lecz do wydziału tego wybrać jeszcze czterech nowych członków.

Na zapytanie prezydenta następuje odczyt wniosku rządowego. Herbst radzi wybrać nowy wydział z dziewięciu członków utworzyć się mający. (Przyjęto; izba przystępuje do oddania kartek głosami).

Jego Excelencya pan minister finansów przypomina, że rząd z przyczyny znacznego awansu sesyi, cofnął ustawę względem podwyższenia podatków stałych, i przyrzekł w miejsce tejże inny wniosek, który właśnie w tej chwili izbie przedkłada. Celem przywrócenia równowagi w budżecie państwa i dla umożebnienia wypłaty gotowizną ma być wprowadzona ta ustawa na trzy lata administracyjne. Podwyższenie podatków stałych przyniosłoby co rok znaczną nadwyżkę.

Mowca porównywa dalej rezultaty pierwszych dziesięciu miesięcy bieżącego roku finansowego z rokiem poprzednim. Okazuje się nadwyżka w podatkach przeszło na 34 miliony; produkcya i konsumcya powiększyły się znacznie, niedobór na rok 1862 obliczony na 100 milionów, zmniejszył się niespełna o 25 milionów.

Mowca wyjaśnia sposób zupełnego pokrycia tych 75 milionów; 22 miliony pozostają w kasie na przyszły rok administracyjny, a 5 milionów obligów hipotecznych są z obiegu ściągnięte. Następuje wyjaśnienie względem budżetu na rok 1863. Niedobór będzie wynosił około 46 milionów, które z wyjątkiem 18 milionów będą pokryte wpłatami na pożyczkę roku 1860.

Przechodząc do r. 1864, pan minister czyni także wielce zaspokajające nadzieje.

Wniosek rządowy przechodzi do wydziału finansowego roku 1863 dla zdania sprawy.

Na porządku dziennym jest sprawozdanie wydziału finansowego względem uchwalonej w izbie panów ustawy o opodatkowaniu gorzelnianych trunków spirytusowych w miastach, które są zamknięte dla podatków konsumcyjnych. (Sprawozdawca Bachofen).

Wszystkie paragrafy ustawy przyjęte bez debaty. Trzeci odczyt dozwolony.

Izba przystępuje do sprawozdania mieszanej komisyi izby panów i deputowanych, wysadzonej dla załatwienia sporów w uchwałach izb obydwu, względem projektów do ustawy prasowej, do ustawy o postępowaniu karnem w rzeczach prasowych i nowelli do ustawy karnej.

Nie zapisał się żaden mowca.

Mühlfeld jako sprawozdawca zabiera głos.

Następnie przystępuje izba do pojedynczych paragrafów, jako to §§. 11., 19., 21. i 29., które były przedmiotem sporu, i wnioski wydziału bez debaty przyjmuje.

Prezydent podaje do wiadomości rezultat skrutynium przy wyborze wydziału do postępowania ugodnego. Oddano kartek 116, wybrani zostali: Dr. Riehl 107, Skene 105, Kirchmeier 95, Dr. von der Strass 94, Eisert 83, Dr. Taschek 66 głosami. Inne głosy były rozrzucone, i musiano na nowo przystąpić do wyboru 3 członków. Posiedzenie na pół godziny przerwane, poczem prezydent zawiadamia o rezultacie skrutynium, według którego wchodzą do wydziału Dr. Ofner i Hawelka.

Prezydent oświadcza, że wybór członka, którego jeszcze brakuje, zarządzi na przyszłem posiedzeniu.

Koniec posiedzenia o godzinie 1. min. 30. Przyszłe posiedzenie we wtorek o godz. 9. Porządek dzienny: Dalszy ciąg dzisiejszej debaty.

Francya.

Paryż, 17. października. *(Różne wiadomości.)*

W skutek wystąpienia p. Thouvenela z ministeryum, spodziewać się trzeba innych zmian w osobach dyplomacyi francuskiej. *La France* zapewnia, iż książę Latour d'Auvergne, obecny poseł francuski w Berlinie, mianowany zostanie posłem w Rzymie, w miejscu p. Lavaletle. Pan Benedetti, poseł w Turynie także inne dostać ma przeznaczenie. Pan Benedetti oczekiwany jest temi dniami w Paryżu.

Z Marsylii donoszą, że 200 ludzi z 7go pułku liniowego odpłynęło już do Rzymu; 260 ludzi z 19go pułku wkrótce za niemi odpłynąć ma.

Pays donosi, że Król portrgalski i Królowa jego małżonka w listopadzie przybędą do Erancyi i oddadzą wizytę Cesarzowi w zamku w Compiegne. — Hr. Andrzej Zamojski oczekiwany był w Paryżu. — Ministeryum marynarki odebrało wiadomość od kapitana Dupri, komendanta stacyi morskiej w Madagaskarze z doniesieniem, iż poselstwo francuskie równie jak i poselstwo angielskie najgościnniej przyjęte zostały przez Króla Radamę II., panującego na wyspie Madagaskar. Dzień uroczystości Napoleońskiej, 15. sierpnia obchodzono z wielką świetnością. Koronacya Króla Radamy odbyć się miała 23. września.

Pays donosi, iż p. Fould udaje się do Marsylii jedynie w celu inaugurowania związku pocztowego morskiego z Chinami, poczem niezwłocznie do Paryża powróci.

Włochy.

Rzym, 7. października.

Papież przybył do Castel Gandolfo w najlepszym zdrowiu w towarzystwie kardynałów Borromeo-Arese i Pacca. W bramie miasta Albano przyjęto go strzałami z moździerzy, powitała go zaś municypalność i korpus oficerów osady francuskiej. Mówią, iż Ojciec św. czternaście dni w Castel Gandolfo przepędzić ma. — Narodowy kościoł neapolitański w Rzymie Świętego Ducha na ulicy Giulia restaurowany został kosztem Króla Franciszka II. i nabożeństwo w nim już się rozpoczęło. Budowniczym przy tej restauracyi był Neapolitanin Cavaliere Capola, a freski malowane są przez Neapolitanina Gagliardi.

W Rzymie krąży wieść, iż kardynał Antonelli i Monsignor Merode minister wojny, wystąpić mają ze służby papieskiej.

Garibaldi polecił przed trzema dniami, ażeby przesłano z jego kasy 2500 franków do fortecy Bari w celu pokrycia najpierwszych potrzeb uwolnionych z tamtąd Garibaldinów. Dyrekcya stowarzyszenia „Jedności Włoch" wypłaciła natychmiast pełnomocnikowi jenerała 2143 franków, to jest tyle, ile się w kasie znajdowało; nieznajomy dołożył niedostające 357 franków. Toż stowarzyszenie wydało zarazem odezwę, wzywającą do wspomożenia Garibaldinów, ze wszystkiego ogołoconych.

Niemcy.

Berlin, 16. października. *(Adresy przychylności Królowi składane. — Sejm związkowy w Frankfurcie nad Menem.)*

Król Jego Mość przyjmował wczoraj liczne deputacye składające adresy przychylności z różnych stron kraju. Była między innemi deputacya związku konstytucyjno-monarchicznego z Wrocławia, której Król odpowiedzieć raczył, iż w Prusiech władze wzajemnie dopełniać się muszą. W tem przekonaniu zmarły brat królewski z własnej woli nadał konstytucyę, w tem przekonaniu Król sam objął rządy kraju. Lecz niestety jeden z czynników władzy trwa w swoim uporze, co sprowadzić musiało krizys głębokiego znaczenia. Król chce zachować ludowi konstytucyę bez naruszenia, ale zarazem strzedz musi praw korony, w interesie ludu. Ku temu zaś potrzebna jest armia dobrze zorganizowana, nie zaś wojsko ludowe za parlamentem stojące, jak Prusak jeden nie wahał się wypowiedzieć. Król uznaje całe znaczenie chwili, w której występuje na jaw niedostateczność i luka w konstytucyi, dlatego w takiej chwili Król z mocy prawa od Boga mu udzielonego o dobro kraju starać się powinien, a obowiązkowi temu Król nie uchybi.

Z Frankfurtu nad Menem piszą pod dniem 16. października, iż sejm związkowy przyjął wnioski wydziału względem ułożenia powszechnego prawa przeciwko przedrukom. Prusy obstawały przy dawniejszej swej protestacyi.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 18. października. *(Prawo przedaży sądowych. Otwarcie instytutu politechnicznego w Puławach.)*

Dziennik powszechny donosi: Komisya rządowa sprawiedliwości w wykonaniu woli najwyższej ułożyła projekt do nowego prawa o przedażach sądowych dóbr nieruchomych.

Projekt ten z polecenia rady administracyjnej w dodatku do numeru 234 *Dzien. pow.* ogłoszony został — a to dla wywołania w pismach publicznych uwag i spostrzeżeń osób z przedmiotem obeznanych, które to uwagi posłużyć mogą do udokładnienia projektu przy dyskusyach w radzie stanu.

W dniu 30. września (12go października) r. b. odbyło się w Nowej Aleksandryi (Puławach) uroczyste otwarcie instytutu politechnicznego oraz instalacya profesorów, w obecności p. o. głównego dyrektora komisyi rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego, który w tym celu przybył z Warszawy.

Po odbytem dnia tego rannem nabożeństwie, nanczyciele instytutu politechnicznego, zebrani w auli, przedstawiani byli kolejno jw. Krzywickiemu, który miał przytem stosowną przemowę.

Po tej przemowie odebraną została przysięga od nowo wstępujących do służby rządowej profesorów i odczytany protokół aktu instalacyi, który p. o. głównego dyrektora komisyi rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego podpisał.

Zaproszeni na uroczystość tę księża reformaci z Kazimirza dopełnili następujące obrzędy poświęcenia całego gmachu, — poczem p. o. główn. dyrektora udał się na zwiedzanie muzeów, gabinetów i lokalów zakładu. Nazajutrz rano, wezwawszy do auli instytutu, zebraną obecnie w Nowej Aleksandryi młodzież, JW. Krzywicki przemawiał do niej, wystawiając, jakie są jej obowiązki, jak szkodliwem mogłoby być błędne pojmowanie takowych, jak niezbędną jest rzeczą, aby pracowicie i gorliwie oddała się naukom, czem jedynie zakwitnie nowo powstający zakład i zadość uczyni najważniejszej potrzebie kraju. Tegoż dnia wieczorem, zawezwał do siebie całe grono nauczycielskie i szczegółowo naradzał się z niem nad wszystkiemi potrzebami instytutu nieodzownemi do postawienia go na stopie wyższego zakładu naukowego.

Do dnia 1. (13.) października r. b. zgłosiło się do zapisu 360 kandydatów. Z tych 148 na inżynierów cywilnych, 94 na rolników, 60 na mechaników, 41 na oddział leśny i 17 na chemików-górników. Z liczby tej złożyło egzamin 168, spadło z egzaminu 32, a reszta ma jeszcze przystąpić do egzaminu.

Zważając na wielką liczbę garnącej się do nauki młodzieży, na przykładne jej sprawowanie i niemożność poddania wszystkich pod egzamin do dnia 15. października, p. o. dyrektora głównego, termin zakończenia egzaminów do dnia 1. listopada przedłużył.

Ameryka.

Nowy York, 30. września *(Stan rzeczy.)*

Według doniesień od górnego Potomacu, główny korpus armii południowej stoi pod Winchester, który to punkt ma być uważany za podstawę operacyi secesyonistów. Znaczny oddział stoi także na południowym brzegu Potomacu. Jenerałowie południa mają bezwątpienia zamiar, siły unionistów zatrzymać na brzegu północnym.

Pogłoski, że deputacya południa z propozycyami pokoju znajduje się na drodze do Washingtonu, zdaje się być bezzasadną. Wiadomo tylko, że pan Foote na kongresie w Richmond wystąpił ze zdaniem, ze południe powinno proponować pokój. Jeżliby propozycya została odrzucona, natenczas odpowiedzialność za dalszy krwi rozlew spadłaby na stany północne. Jenerał Wadoworth, republikański kandydat na gubernatora Nowego Yorku, oświadczył ze swojej strony, ze stronnictwo republikańskie postanowiło bądź co bądź unię utrzymać, chociażby cały kraj miał się zamienić w pustynię. Znaczna część armii jenerała Buella udała się w głąb Kentucky.

Kronika.

(Składki na dom towarzystwa naukowego w Krakowie). „Krak. Ztg.“ donosi, że po wydaniu odezwy c. k. towarzystwa naukowego w przeszłym miesiącu ogłoszonej, a w której towarzystwo oznajmiając, że dzięki składkom, budowę domu dalej prowadzić może, wzywa oraz do nowych składek; wpłynęło 1756 zł. w. a. i 232 rubli; z tego 500 zł. od księcia Jerzego Lubomirskiego z obietnicą, że ofiaruje takąż samą sumę po skończeniu budowy, 1000 zł. w imieniu nowo narodzonego Andzeja Lubomirskiego.

(Premie za uratowanie życia) ze skarbu państwa rozdane, wynosiły zeszłego roku w górnej Austryi 749 zł., w Morawii 6(7 zł. w górnej Austryi wyratowano 81 osób zagrożonych utopieniem, z tych 42 na jeziorze Traun na częste burze wystawionym. W Morawii wyratowano topiących się 20 osób, z pożaru 2, od niebezpiecznego spadnięcia 1.

— Wyprawa specyalna hydrograficzna, której inicyatywa należy do J. C. W. Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza Namiestnika Królestwa, wielkiego admirała, zajmuje się od lat sześciu, pod kierunkiem kapitana okrętu Iwaszincowa, zbadaniem i opisaniem morza kaspiskiego. — Do dnia dzisiejszego komisya ta zbadała brzeg zachodni, od uścia Tereka aż do granicy Perskiej, i całe wybrzeże północne terytoryum perskiego, od Astaru aż do zatoki Astrabadzkiej, i przystepuje obecnie do wydawania atlasu geograficznego, który składać się będzie z 22 tablic i przeszło 50 planów morskich, dokonanych przez samą komisyę. Zbiór ten będzie uzupełniony w miarę wykonywania robót na rozmaitych punktach badanych pod względem hydrograficznym. — Oddzielne znaki wskazują na mapach głębokości sprawdzone sondowaniem. — Pierwsza mapa jeneralna morza kaspijskiego wyszła 1720 r., a wydanie jej zjednało Piotrowi Wielkiemu tytuł członka akademii w Paryżu. Druga mapa zrobioną była w 1731 r. podług opisów Sojmonowa; dalej znajdują się jeszcze mapy Neczajewa i Kutuzowa, a wreszcie mapa Kołodkina oparta na obserwacyach astronomicznych, które służyły do udeterminowania głównych punktów wybrzeża.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Tarnopol. W drugiej połowie września 1862 płacono na targach w *Tarnopolu* i *Trembowli* w przecieciu mec pszenicy po 3zł. 25c. — 3zł. 60c.: żyta 2zł. — 2zł. 40c.; jęczmienia 1zł. 80c. 2zł.; owsa 1zł. 2c. — 1zł. 20c.; hreczki 2zł. 20c. -- 2zł. 60c.; kukurudzy 0 — 3zł. 20c.; ziemniaków 78c. — 66c. Za cetnar siana 1zł. 20c. — 0. Sag drzewa twardego sprzedawano w Tarnopolu po 11zł. 50c., miękkiego 9zł. 20c. Funt mięsa wołowego kosztował 15c. — 11c. i mas okowity 62c. — 60c.

Zaleszczyki. Według doniesień handlowych podajemy średnie ceny czterech głównych gatunków zboza i innych artykułów, jakie były na targach w obwodzio naszym od 15. do 30. września 1862: mec pszenicy 3zł. 27c; żyta 2zł. 28c; jęczmienia 1zł. 93c.; owsa 1zł. 38c; hreczki 2zł. 32c.; kukurudzy 2zł. 49c.; ziemniaków 79. — Cetnar siana 1zł. 37c., nasienia konicza 41zł.; — sag drzewa twardego 8zł. 20c., miękkiego 7zł. 60c.; — funt mięsa wołowego $10^{3}/_{4}$c. i mas okowity 52c. — Wełny nie sprzedawano.

Sambor. Od 16. do 30. września sprzedawano na targach w *Samborze*, *Drohobyczu* i *Komarnie* w przecięciu mec pszenicy po 4zł. — 3zł. 80c. — 3zł. 50c.; żyta 2zł. 45c. — 2zł. 50c. — 2zł. 20c.; jęczmienia 2zł. 5c. — 2zł. 15c. — 2zł.; owsa 1zł. 15c. 1zł. 22c. — 1zł. 20c.; hreczki 0 — 2zł. 60c. — 2zł. 20c.; kukurudzy w Drohobyczu 3zł. 50c.; ziemniaków 80c. — 1zł. — 75c. Cetnar siana po 1zł. — 75c. 1zł. 5c. Za sag drzewa twardego płacono 7zł. — 6zł. 70c. — 10zł. 50c., miękkiego 4zł. 50c. — 4zł. 80c. — 8zł. 70c. Funt mięsa wołowego kosztował 14c. — 12c. — 12c. i mas okowity 45c. — 60c. — 66c. wal. austr. — Nasienia konicza i wełny nie było w handlu.

Andrychów. Na naszych targach w drugiej połowie września były następujące przeciętne ceny: mec pszenicy 4zł. 50c.; żyta 2zł. 80c.; jęczmienia 1zł. 80c.; owsa 1zł. 30c.; ziemniaków 80c. Cetnar siana 85c. Sag drzewa twardego 5zł., miękkiego 4zł. Funt mięsa wołowego 16c. Hreczki, kukurudzy, wełny, nasienia konicza i okowity nie było na targach.

Ostatnie wiadomości.

Lwów, 21. października. Dnia jutrzejszego mają się odbyć w Wenecyi zaślubiny Arcyksięcia Karola Ludwika z księżniczką neapolitańską Maryą Anuncyatą, przy której to sposobności wyprawiane będą rozmaite festyny, między innemi także wyścigi statków wojennych. Dostojni nowozeńcy udadzą się z Wenecyi do Gorocyi a potem na dłuzszy pobyt do Gracu.

Kontyngent rekrutacyjny na rok 1863 oznaczony został jak w roku bieżącym na 85.000 głów. Przy tej sposobności nie odrzeczy będzie przypomnąć, że kto chce złożeniem taxy uwolnić się od służby wojskowej, powinien jeszcze przed zebraniem się komisyi uwalniającej poczynić potrzebne kroki, gdyz wniesione później podania byłyby już bezskuteczne.

Sejm handlowy w **Monachowie** skończył się już, i jak wiemy z ostatnich telegramów ztamtąd, odrzuciło zgromadzenie wszystkie propozycye austryackie znaczną wiekszością głosów. Jednakże uchwałom tym niemożna przypisywać żadnego znaczenia praktycznego. Bo pominąwszy nawet to, że liczba głosów na takiem zgromadzeniu nic nie stanowi, można wyprowadzić jeszcze ten wniosek z dotychczasowych protokołów obrad, że w ogóle nie przyczynił się ten sejm wcale do załatwienia kwestyi bieżącej, gdyż żadna partya nie przekonała drugiej i porozumienie się jest równie dalekie teraz jak przedtem. — W **Berlinie** mnożą się konfiskacye dzienników i processa prasowe, a opinia publiczna upatruje w tem reakcyę stronnictwa rządowego i przepowiada nawet wkrótce podobny zamach stanu, jak we Francyi. Jakoż donoszą z Paryża, że dnia 14. b. m. miał Cesarz Napoleon rozmawiać z księciem Latour d' Auvergne o najważniejszych sprawach europejskich, a co do wypadków berlińskich miał oświadczyć, że w teraźniejszem położeniu byłby najstosowniejszym zamach stanu z odwołaniem się do powszechnego prawa głosowania. Równocześnie donoszą dziennikowi *La France* z Berlina, że rząd pruski nie obawia się odmówienia podatków; wszakże jeżliby w tym względzie nastąpiły jakie trudności, będzie rząd za pomocą powszechnego głosowania apelował do kraju. Z tego wszystkiego pokazuje się, że panu Bismark, który ma temi dniami przyjechać do Paryża, będzie rząd francucki doradzał zdecembryzowanie Prus. — Na ostatniem posiedzeniu sejmu związkowego w Frankfurcie na dniu 16. b. m. przyjęty został większością głosów wniosek Austryi i Saxonii względem ułożenia powszechnej ustawy niemieckiej przeciw przedrukom. Prusy głosowały przeciw wnioskowi.

Największą uwagę w świecie politycznym zwraca teraz na siebie przesilenie ministeryalne we *Francyi*, z którego pośrednio łączy się prawdopodobnie także zmiana gabinetu w Turynie. Za powód tego przesilenia podają, że Cesarz chcąc położyć koniec dyskusyi o Rzymie, przedłożył ministrom zredagowaną przez Walewskiego notę, w której zapowiedziane jest stanowczo zatrzymanie *status quo*. Thouvenel wzbraniał się podpisać tę notę i zażądał dymisyi, którą też otrzymał. Już 15. b. m. wiedziano w Paryzu powszechnie, że Thouvenel ustąpi; także o innych ministrach mówiono, że pojdą za przykładem Thouvenela, ale kombinacya dziennika *Opinione Nationale*, podług której mieli pp. Laguorenniére, Bourquency i Segur d'Agnesseau wejść do gabinetu, nie utrzymała się. Mianowania pana Druyn de Lhuys niespodziewał się nikt, a wszyscy tłumaczą je teraz w duchu nieprzyjaznym unii włoskiej.

Jakoż niepodobna zaprzeczyć, że ustąpienie p. Thouvenela jest bardzo dotkliwym ciosem dla teraźniejszego gabinetu włoskiego. *La France* donosi podług telegramu prywatnego z **Turynu**, że Ratazzi uwiadomiony został depeszami z Paryża z 14. i 15. b. m. o zamiarze ustąpienia Thouvenela. Po nadejściu tych wiadomości odbyła się zaraz rada gabinetowa w Turynie. Wyjaśnienia załączone do tych depesz zrobiły wielkie wrażenie, gdyż, jak słychać, nie pozostawiają one żadnej nadziei względem Rzymu. Jakoż donoszą równocześnie wiadomości z Francyi, że rząd francuski pomnaża ciągle wojska okupacyjne w Rzymie, i że z Marsylii odeszło znowu 500 ludzi do Civitavecchii. Skutkiem tego rozeszła się już 15go wieczorem pogłoska w Turynie, że p. Ratazzi zamyśla ustąpić, i że prawdopodobnie zajmie La Farina jego miejsce, czemu jednak zaprzecza ostatni telegram z Turynu z 18go b. m., a równocześnie donosi telegram paryski z 18go, że p. Druyn de Lhuys wyda wkrótce depeszę cyrkularną z oznajmieniem, iż podjęte będą nowe usiłowania ku pojednaniu praw Włoch z papiestwem. Garibaldemu i jego synowi zwrócił rząd jeszcze 13go b. m. zabrane pod Aspromonte szpady.

Dziennik powszechny z 18go b. m. ogłasza wypracowany w rządowej komisyi sprawiedliwości projekt do nowego prawa o przedaży sądowych dóbr nieruchomych, i w tym samym numerze zbija także w obszerniejszym artykule zarzuty *Czasu* co do rozpisanego teraz poboru w Królestwie Polskiem, dowodząc, że właściciele ziemscy i włościanie nie byli nigdy uwolnieni od zaciągu wojskowego, i że w Królestwie zawsze mniejszy wybierano kontyngens, niż jaki w stosunku do Rosyi stawić było obowiazane. Ważniejszą jest wiadomość podana w telegramie z **Petersburga** z 18go b. m., że w mieście Wilnie i okręgu jego zniesiony został stan oblężenia, chociaż zbrodnie stanu podlegać będą i nadal jeszcze sądowi wojennemu.

Najświeższa poczta.

Paryż, 19. października. Dzisiejszy *Monitor* podaje następujące nominacye: posłem w Rzymie został mianowany książę Latour d'Auvergne; pełnomocnymi ministrami zaś bar. Talleyrand Perigord dla Berlina i wicehrabia Sartiges dla Włoch.

Cesarz w reskrypcie do p. Thouvenela wyraził się: „W interesie polityki pojednawczej, której pan w sposób lojalny służyłeś, musiałem Pana zastąpić kim innym.“ Cesarz dodaje, że Thouvenel posiada jego szacunek i zaufanie. Cesarz jest przekonany, że może liczyć na przywiązanie Thouvenela.

Belgrad, 19. października. Książę i księżna powrócili zeszłej nocy do Kragujevacz.

Bombaj, 17. września. Nawaub Luckuowa został skazany za fałszerstwo. W Hederabad odkryto sprzysiężenie. W Thibecie panuje wielkie zamieszanie, wygnany Dalai Lama chce z wojskiem w Chinach zebranem poskromić uzurpatora.

Z Kabulu donoszą pod dniem 3. września: Dost Mohamed w czterech bitwach pobił wojsko Ahmed Jana, który jest teraz obleżony w Heracie. Regularną komunikacyę pocztową przywrócono pomiędzy Kurrachee, Muscat Bunder Abbas, Buschirem i Bagdadem.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 18. i 19. października 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6. god. zrana	326.04	+ 6.0	68 8	polud.-zach. sł.	pochmurno
2. god. po poł.	325 34	+ 11.7	55.2	południowy „	„
10. god. wiecz.	326.13	+ 8.4	69 5	„ „	„
Zrana deszcz 0.'''52.					
7. god. zrana	325.09	+ 7.3	70.8	południowy m.	deszcz
2. god. po poł.	323.82	+ 9.0	80 4	„ „	pochmurno
10. god. wiecz.	323.82	+ 9.6	85.2	„ sł.	„
Ilość deszczu 1.37'''.					

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 20. października.

Hotel George: PP. Działowski Leon, z Poznania. — Buss Arnolf. z Bonowiec.

Hotel Langa: Hr. Stockau Jerzy, c. k. rotm., z Tarnopola.

Hotel angielski: Wiktor Tadeusz, z Świrza. — Marmorosz Józef, z Karowa. — Siarczyński Zygmunt, z Streptowa. — Hr. Zabielski Ludwik, z Tarnopola. — Bielski Ksawery, z Lipnik. — Struszkiewicz Jan, z Mszany.

Hotel krakowski: Turczyński Juliusz, z Soposzyna. — Ulidowicz Adam, z Podkamienia.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 20. października.

PP. Smitt Józef c. k. kapitan, do Żółkwi. — Baltzatesco Jan, do Jas. — Horodyski Tomasz, do Wiednia. — Gorayski Kazimirz, do Umieszczy. — Mysłowski Alfred, do Zubrzyc. — Madan Seweryn, do Polski. — Rozwadowski Kazimirz, do Turówki. — Hr. Bobrowski Karol, do Rekliniec. — Vallent Fr., do Rosyi.

TEATR.

Dziś opera niemiecka: „**Żydówka.**“

Jutro na scenie polskiej na dochód panny *Wygrzywalskiej*, która opuszcza zupełnie zawód teatralny: Pierwszy akt z opery: „**Córka pułku**“, i „**Szlachta Czynszowa**“, krotochwila ze śpiewami w 1 akcie.

Kurs lwowski.

Dnia 20 października.

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr	5	74	5	82
Dukat cesarski	„ „	5	77	5	84
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	2	10	13
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	93	1	95
Talar pruski	„ „	1	82	1	84
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	79	88	80	63
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	83	75	84	50
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	71	53	72	25
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	81	83	82	50
Akcye gal. kol. żelaz Karola Ludwika	bez kuponów	227	—	229	—

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 20. października	Instytut kupuje zł.	Instytut kupuje c.	Instytut sprzedaje zł.	Instytut sprzedaje c.	Za kupon wypada zł.	Za kupon wypada c.
Nowe prócz kuponów 100 po w. a.	80	—	80	50	1	21 1/9
Dawne „ „ 100 „ „	84	—	84	53	1	27 1/6

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i wekslí.

Dnia 20. października.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 82.25. Metaliki po 5% za 100 zł. 71 25 po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 786 Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 224.—; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo niemieckiej waluty —.— — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 121 75 Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 5 82, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 121.50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18 października.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien	towar.
W austr. wal. po 5%	66 10	66 30
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	82.40	82 50
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	82 30	82 40
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	71.25	71 40
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	71 40	71 80
dtto. „ 4½%	62 25	62 75
dtto. „ 4%	55 25	55 75
dtto. „ 3%	41 50	41 75
dtto. „ 2½%	35 50	36 50
dtto. „ 1%	14 10	14 25
Przez. do wylos. z r. 1839	135.—	135 50
„ 1854	90 25	90 75
„ 1860	89.40	89.60
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł.	91 20	91 30
Renty Como po 42 lir. aus.	17.75	18 —
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	67.50	68.50
„ „ „ 4½%	62 —	62 50
„ „ „ 4%	54.75	55 —
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	48.—	49.—
„ 3%	—.—	49.—
„ 2½%	46.—	48.—
„ 2¼%	39.—	41.
„ 2%	36.—	38 —
„ 1¾%	31.—	32.—
dtto. z procent za granicą „ 5%	67 50	68 50
„ 4½%	62.—	62.50
„ 4%	54.75	55.—
B. Krajów koronnych		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł. Niższej Austryi	85.50	86.—
Wyż. Aust. i Salb.	84.—	85.—
Czech	86.—	86.50
Morawii	88.—	89 —
Szląska	87.—	88.—
Styryi	—.—	85.—
Tyrolu	85.—	90.—
Kar., Krainy. i Wyb.	86.—	86.50
Węgier	71 75	72 25
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł. Banatu Tem.	70.50	71.—
Kroacyi i Slawonii	72 —	73 —
Galicyi	71 50	71 75
Siedmiogr. i Bukow	69.25	70.—
Lom. wen. poż. z r. 1850	95 —	95 50
Dług Tyrolu, Dług Salcburga, Dług Krainy po 5%	67.50	68.50
„ 4%	54 75	55. —
„ 3½%	48 50	49.—
„ 3%	40.50	41.—
„ 2½%	35.—	36.—
„ 2%	28.—	29.—
„ 1¾%	25.—	26.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien	towar.
po 3% za 100 zł.	16.—	17 —
„ 2½% za 100 zł.	14.—	15.—
„ 2¼% za 100 zł.	12.—	13.—
„ 2% za 100 zł.	11.—	12.—
„ 1¾% za 100 zł.	10.—	11.—

3. Akcye.

	pien	towar.
Banku nar.	783 —	785
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	223 20	223 40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	620 —	625 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1922	1924.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	241 50	242.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	156 25	156 75
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	125 25	125.75
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	277 50	278 50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. konw.	227 25	227.75
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	40.—	43.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k	—.—	98.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	685.—	687.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	174 —	176.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł.		
dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	156 —	157
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	412 —	414 —
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	228 —	230.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	398 —	400
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	385 —	390.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	250.—	260 —

4. Listy zastawne.

	pien	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	104	104 50
10 „ 5%	100 —	100 50
przeznacz. do los. po 5%	88.75	89 —
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
przez. do los. po 5%	84 60	84 90
Gal. Tow. kred. po 4%	—.—	81.

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97 50	98
detto detto w srebrze uproc. za 100 zł. w. a.	102.—	102 50
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	134.—	134 50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	128 50	129.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	92.	93 —
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.50	89.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	81.50	82.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	92.50	93.—
Lloyda za 100 zł.	91.—	92.—

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	129 80	130.—
Tow. żeg. par. na Dun po 100 zł. m. k.	94 25	94.50
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	119.—	120.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	36.—	36.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	95.50	97 —
Salma „ 40 „ „	37.—	37 50
Palfiego „ 40 „ „	35 50	36.—
Clarego „ 40 „ „	35 50	36.—
St. Genois „ 40 „ „	35.25	35 75
Windischgrätza 20 zł. „	22.—	22 50
Waldsteina 20 „ „	21.—	21 50
Keglevicha 10 „ „	15.—	15 25

Weksle.

(Na 3 miesiace.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p.-n	103 25	103.50
Berlin za 100 tal.	181 —	181 —
Wrocław za 100 tal.	181 —	181.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n	103 30	103 50
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	91 50	91 50
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	122 40	122 50
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	48.40	48.50
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien	towar.
Dukaty ces. men.	5 84	5.86
dtto. pełnej wagi	5 84	5 86
Korona	16.80	16.82
20frankówka	9 80	9 82
Rosyjski impery.	10.10	10.12
Talar związkowy	1.82½	1.83
Srebro	121.75	122 25

Kurs korony we c. k. kasach 13 zł. 50 c.

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.